

A 266-os rejtély

A címben szereplő 266-os szám a 266/2013. (VII. 11.) **Korm. rendeletre utal**, mely az építésügyi és az építésüggyel összefüggő szakmagyakorlási tevékenységekről szól és legutóbbi módosítása 2022. április 1-én lépett hatályba. Azért mondom rejtély, mert az abban foglaltak ki tudja, kinek az ötletére változnak, sokszoros módosítással, mint a rendeletszám is utal rá 2013-óta. Bocsánat, a rejtély kiinduló pontja sokkal előbbre datálható, amióta én követem az a 2006-os év, azóta veszek részt a szakmagyakorlási kérelmek elbírálásában és zúgolódom társaimmal az állandó változás miatt, az állandóság hiányán. Ebből az időből csak alacsonyabb rendű jogszabályok határozták meg a későbbi törvényben foglaltakat.

A korábbi alacsonyabb fokozatú rendeletek és a későbbi kormányrendeletek a szakmagyakorlási jogosultságok odaítélését a Magyar Építész Kamara és a Magyar Mérnöki Kamara hatáskörébe utalja. Mindkét kamara a közös kamarai törvény szerint működik, de korántsem egyformán. Külön-külön is tesznek javaslatokat a rendelet következő módosítására és ki tudja, melyiket fogadják meg és a kamarák a jogosultságok megújítását is más feltételekhez kötik. Úgy tűnik, a kamarai javaslatokat ritkán építik be a kiadásra kerülő kormányrendeletekbe. Megtaláltam az MMK Építési Tagozatának 2008-as javaslatát, de a 2009. évi módosítás láthatóan ezt nem vette figyelembe. Ekkor nemcsak a megszerezhető jogosultságok száma változott, de soknak változott a jelölése is. Később már megszerzett jogosultságokat töröltek és néhánynak kegyesen megengedték, hogy tanúsítvánnyal kerüljenek helyettesítésre. Most az áprilisban hatályba lépő rendelet szerint ellehetetlenítették az építőmérnökök számára a műemlékekkel és az egészségüggyel kapcsolatos jogosultságok megszerzését, csak építészmérnökök kaphatják ezeket és csak az Építész Kamara ítélni azokat oda. Kellemtelenül érinti ez a kitétel azokat az építőmérnököket, akik korábban megkapták ezeket a jogosultságokat és a rendelet a jogfolytonosságról nem rendelkezik. Az Építész Kamara jelezte, hogy nincs kifogása ezeknek a jogosultságoknak építőmérnökök részére történő odaítélése ellen. Az idejében módosítással kapcsolatban egy hónap alatt számtalan reklamáció magyarázat kérés érkezett, az még nagyon friss és látszik, hogy sok problémát generál.

Szakmai körökben vita van arról, hogy hány és milyen részletezettséggel, szakterületi korlátokkal, vagy nagyobb kiterjedéssel kaphassák meg a mérnök végzettségű kollégák a szakmagyakorlási jogosultságaikat. Vannak olyan országok, ahol a jogosultságokat nem szűkítik le részterületekre, mert azt vallják, hogy aki elvégezte a műszaki egyetemet az képes minden szakterületen elmélyíteni tudását és rá, valamint megbízóira tartozik, hogy milyen tervezői, vagy szakértői tevékenységet vállal. Más országokban viszont jobban figyelnek az oktatási időszakban és a szakmagyakorlásban elsajátított és igazolható részterületekre vonatkozó tudásra és erre szűkítik a kiadható jogosultságokat. Ez utóbbiak közé tartozunk mi is.

Ez a rendelet szól a felelős műszaki vezetői és építési műszaki ellenőrök jogosultságairól is. Ez is a 2006-os évben került a kamarák hatáskörébe, amikor az állam egyszerűen lerázta magáról és rátestálta a szakmai kamarákra. Nem teljesen, mert azok a mérnökök, akik amúgy is a kamara tagjai lehetnek e két jogosultság betöltői, de ez, szemben a tervezői és szakértői jogosultságokkal nem jár kötelező tagsággal. Akik nem szeretnének a kamarák tagjai lenni, vagy alacsonyabb végzettségük miatt nem lehetnek azok, azok nyilvántartottként szerepelnek a névsorokban. Természetesen a nyilvántartások vezetés is a kamarák feladata. Régi törekvésünk, hogy a magasabb végzettségűeket a

kamarák tagjai közé csábítsuk, de erre még nem született kormányzati állásfoglalás. Egyébként az FMV és ME pozíciók között ugyanúgy megjelennek a problémák, mint a szakértői területeken.

Szinte reménytelennek látom, hogy az építési ágazat mai, követhetetlen és szakmailag kétséges kormányzati helye miatt egyszer konszenzus jöjjön létre a szakma és politikai irányítás között ezért összeszedtem az aktualitását veszített valamennyi előzményt és újtára bocsátottam a szelektív hulladékgyűjtés rendszerébe. Ha változtatni akarunk, a múltira már senki sem lesz kíváncsi, az éppen hatályos rendelkezésekből kell kiindulnunk és megkísérelnünk, amit eddig nem sikerült. Érvényre juttatni a szakma álláspontját.

Bálint Péter